

moltes millores públiques es fan per si soles, es a dir, per l'entusiasme dels ciutadans.

I tornant als senyors Signorino i Pi i demés autors de la millora realitzada, no podrien tots plegats i cada u de per si influir perquè s'emblanquessin les façanes de les cases de llur carrer que encara no ho estan, fins el pou del servei públic que hi ha a la meitat de la baixada, i la paret d'un garatge que es troba a continuació?

Si això logren ens donaran agra-dós motiu per a continuar en altres nombres de la Veu nostres sinceres lloances.

D'una altra millora ens alegrem també de poder donar compte; es l'aixamplament d'el carrer dal camp de la Llebre (A. de Pagés) començat ja fa algun temps per J. Pujolà i En J. Fuster, i continuat ara per dos altres veïns, En P. Jofre i En E. Seuba.

Al present resulta ja una agradosa via que guanyarà més i més quan En J. Cornellà i la senyora d'En Darnaculleta es decideixin a completarla.

Allavors podrà nostre zelós Municipi, en el proper torrent, portat a cap una reforma indispensable i que de fa molt temps te en projecte.

J. SATISFET

Calonge

La font dels amors

La fuente de los amores

La fontaine des amours

I

Veniu, veniu aimadors,
A la font on tot somriu;
Aigua pura, ocells i flors,
Aimadors, veniu, veniu,
Tots a la Font dels Amors.

II

Bajo un cielo de esplendores,
Entre pájaros y flores
Y cerca de la ribera,
Caminante, aquí te espera,
La fuente de los Amores.

III

Touriste, quand les beaux jours,
Notre contrée parcours.
Quelque foi au soleil brûlant,
Rappelle-toi qu'ici t'attend
La fontaine des Amours.

HECTOR.

CALONGE

Una mestressa de Noies ideal

En començar aquest article em venen a la memòria els següents versos d'una antiga poesia castellana;

«Hermana Marica,
mañana que es fiesta,
no irás tu a la amiga,
ni yo iré a la escuela».

Verament durant la curta temporada que és estat Mestressa Interina de nostra vila la Sreta. Na Teresa Sureda, sens que ella fes res per a lagrar-ho, cada dia abans l'hora de classe es juntaven davant la fonda on aquella s'hostajava les alumnes d'un determinat indret de la població esperant juntar-se amb la seva Mestressa i acompanyar-la fins a l'Escola.

Bo i caminant corrien alegroies a juntar-se amb el simpàtic acompanyament, estacionades ja en diverses cantonades altres i altres filletes rebent totes amb gran satisfacció les salutacions, estretes de ma, i les més petites dolços petonets d'aquella gentil joveneta de 21 primaveres.

En arribar a l'Escola pot assegurar-se que portava al seu entorn totes les nenes matriculades.

Si estarien aquestes a satisfacció a classe, que a la sortida, i cada una en el seu domicili, sols lloances feien de llur professora, esperant l'ansiat moment de tornar a veure-la i rebre les seves educatives lliçons.

Aixís, amb aquesta pau i harmonia dintre i fora de la classe, han passat els mesos d'interinitat que amb goig recordaran sempre les educades durant aquell temps per la esmentada Interina; i ditxosa la població on vagi a continuar l'exercici de la seva transcendental professió, que ella de sobre manera ennobleix amb la seva extrema afabilitat per l'infantesa, que aquí es estat l'admiració de tothom.

Una Mestressa de Noies francesa, no fa gaire temps, amb satisfacció ens enteràrem de que en les hores d'esplai ensenyava a les nenes a somriure. Una nova assignatura que figurava en el programa d'aquella escola, la qual indignà al Sr. Ins-

pector del districte en tenir-ne coneixement

Ja ens figurem la cara que posaria el tal senyor, que d'ordinari ja devia tenir-la avinagrada i fosca; car hi ha moltes persones les quals creuen que el posat extremadament seriós i enfadat dona una major importància al càrrec que's desempenya.

Aixís el senyor de que parlem va trobar impròpia de l'Ensenyança la somrienta matèria, prohibint terminantment que continués ensenyant-la, sens escoltar les convincentes raons plenes de sentiment que la Mestressa li donava. Somriure als pares sempre que n'hi hagués motiu, a la família, als amics de la mateixa, als humils, als desgraciats, als malalts que tinguessin ocasió de visitar, a les seves amigues i en general tothom qui ho meresqués.

Res d'això, res d'això, li replicà el seu superior posant-li una mala nota en el llibre de visites.

Mes la indicada Mestressa no es desconcertà per semblant contratemps. Calma i serena, com persona que obrava guiada per la més honesta intenció, escrigué al Ministre corresponent exposant-li el seu novell mètode, i els motius que havia tingut per practicar-lo.

La resposta del Minisire no es feu esperar. Telegràficament va aprovar la nova tàctica educativa establerta, felicitant amb entusiasme a la seva autora.

A bon segur que la jove, intel·ligent i bona Mestressa catalana que ens inspira aquest veridic article desconeix en absolut, com tal volta molts ignoren encara el procediment original i humà de la institutriu francesa; però ha fet quelcom més que ella; ha lograt que la classe fos mentres ella l'ha dirigida, un continuat somriure per la placidesa, harmonia, i dolçura que en ella inspirava, sens que una tal manera d'ésser estorbés la marxa regular i profitosa d'aquella.

Acabem, ja que és forçós terminar aquest article, donant un sentit comiat, sempre inferior a l'admiració i afecte que quasi tothom mostra en parlar de la Mestressa que l'inspira, i a la qual coneixem sols de nom.

¡No tornarà vosté digníssima Teresa Sureda a desempenyar ni intirament ni en propietat la classe